

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

باز تایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فر اشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش سی و نهم

۰۲ جون ۲۰۱۴

هیچ مداخله خارجی در امور مبارزه رهانبخش ملی مجاز نیست.

در پائیز ۱۹۴۳ خلق البانی در مبارزه رهانبخش خویش با خطر جدیدی روبه رو شد که از جانب متفقین انگلیس و امریکائی متوجه او بود.

از ماه می ۱۹۴۳ نمایندگان فرماندهی امریکا و انگلستان در مدیترانه به البانی آمده بودند (بدون آن که دعوت شده باشد). یک هیأت نظامی انگلیس در جنب ستاد کل مستقر شد که بعداً یک هیأت نظامی امریکائی بدان پیوست. عده ای از افسران انگلیس نیز در برخی از فرماندهی های پارتیزانی منصوب شدند. آنها چنین جلوه دادند که ورود شان به البانی به مقتضای مصالح نظامی مبارزه مشترک علیه هیتلری ها بوده است و به زبان، متعهد شدند که به ارتش رهانبخش ملی از لحاظ اسلحه و سایر مهمات جنگی یاری برسانند. ولی در واقع ورود آنها فقط به منظور های سیاسی بود. آنها در دنبال هدف های خودشان به فعالیت خرابکارانه دست زدند و بر سر راه مبارزه علیه اشغالگران و ایادی نازی ها سنگ انداختند. مهمترین کمک انگلیس ها و امریکائی ها به دشمنان جنبش رهانبخش ملی، به نیرو های ارتجاعی می رسید. در جنب این نیرو ها هیأت های نظامی خاص گماشتند و اسلحه، مهمات، پوشاک و همچنین طلا برای این نیرو ها تدارک دیدند. هنگامی که «بالی کمبتار» و «لگالیتی» با المان ها علیه جنبش رهانبخش ملی متحد شدند هیأت های نظامی انگلیس و امریکا تماس مستقیم خویش را با آنها نگهداشتند و کمک خود را به آنها قطع نکردند. فرماندهی سپاهیان انگلیس و امریکا در مدیترانه به اعمال فشار شدید بر ستاد کل دست زد تا وی را از سرکوب نیرو های ارتجاعی باز دارد. طلب کرد که افسران انگلیس و امریکائی در امور داخلی خلق البانی نقش حکمیت بازی کنند.

همانطور که واقعیات نشان داد دولت های انگلیس و امریکا هیچ گاه قصد آن نداشتند که واقعاً به جنبش های رهائیبخش ملی بالکان یاری برسانند. منظور آنها فقط این بود که از پیروزی نیرو های توده ئی انقلابی جلوگیری کنند، اعتبار و نفوذ احزاب کمونیست را بر اندازند و نظارت انگلستان و امریکا را بر کشور های بالکان برقرار سازند.

حزب کمونیست مداخله انگلستان و امریکا را خطری برای پیروزی انقلاب و استقلال ملی تشخیص داد و بیدرنگ روش بسیار روشنی در برابر آنها اتخاذ کرد. به وسیله ستاد کل به هیأت های نظامی متفقین قویاً اخطار شد که باید از هرگونه مداخله در امور سیاسی و نظامی داخلی البانی دست بردارند و مانع رشد مبارزه خلق البانی علیه اشغالگران هیتلری و خادمان آنها نشوند. کلیه افسران انگلیس و امریکائی که وابسته به نیروهای ارتجاعی باقی بمانند همانند دشمن تلقی خواهند شد. در رهنمودی که کمیته مرکزی به کمیته های منطقه ئی فرستاد، گفته می شد که هیأت های نظامی متفقین «نباید در امور داخلی ما مداخله کنند، هرگز نباید بین ما و ارتجاع به مثابه حکم به شمار آیند. اگر مبارزه ما علیه ارتجاع خوشایند آنهاست چه بهتر، وگرنه می توانند سر خود گیرند و بروند»¹

هر نماینده ای از متفقین که اصل عدم مداخله در امور داخلی البانی را مراعات نمی کرد می بایست با اسکورت به ستاد کل برده می شد و سپس از خاک البانی تبعید می گردید.

این روش انقلابی، روشن و درست که نسبت به متفقین انگلیس و امریکائی اتخاذ شده در گسترش بعدی مبارزه رهائیبخش ملی و سرنوشت انقلاب توده ئی اهمیتی عظیم داشت.

ادامه دارد...

¹ - رهنمود کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی، اول اکتوبر